

רשומות

הצעות חוק

1 בינואר 1968

755

לי בכסלו תשכ"ח

עמוד

100	חוק שירותי הכבאות (תיקון), תשכ"ח—1968
102	חוק מרשם האוכלוסין (תיקון מס' 2), תשכ"ח—1968

חוק שירותי הכבאות (תיקון), תשכ"ח-1968

1. בסעיף 4 לחוק שירותי הכבאות, תשי"ט-1959 (להלן - החוק העיקרי), בפסקה (4), במקום "לקבוע סידורי כבאות במוסדות ומפעלים פרטיים" יבוא "לקבוע, בכפוף לתקנות שהתקין שר הפנים, סידורי כבאות במוסדות ובמפעלים, בין ציבוריים ובין פרטיים".	תיקון סעיף 4
2. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא: 6. שר הפנים רשאי לקבוע בתקנות את הכמויות והסוגים של ציוד, מיתקנים וחמרים לכיבוי דליקות (להלן - אמצעי כיבוי) שיוצבו ויוחזקו במצב תקין בכל מקרקעין או בסוגים מסויימים של מקרקעין, ורשאי הוא לקבוע כמויות וסוגים שונים לסוגים שונים של מקרקעין; ואולם לגבי מקרקעין הנמצאים מחוץ לתחום שטח מגורים בנוי של עירייה, של מועצה מקומית או של כל ישוב אחר (להלן - קרקע חקלאית), יותקנו התקנות בהתייעצות עם שר החקלאות. א6. הותקנו תקנות לפי סעיף 6, חייב כל מחזיק במקרקעין, ולגבי מקרקעין שאינם קרקע חקלאית - גם כל בעל, להציב בהם אמצעי כיבוי ולהחזיקם במצב תקין. ב6. (א) לא הוצבו אמצעי כיבוי במקרקעין, רשאית רשות הכבאות לדרוש בכתב מאחד החייבים בהצבה לפי סעיף א6, או מאחדים מהם, ככל שתמצא לנכון, למלא את החובה לגבי כל המקרקעין תוך הזמן הנקוב בדרישה. (ב) לא נענה אדם לדרישה לפי סעיף קטן (א), רשאית רשות הכבאות, בלי לפגוע בעונש האמור בסעיף 34 או בכל תרופה אחרת, להציב את אמצעי הכיבוי ולגבות מאותו אדם את כל ההוצאות שהוציאה בשל כך. ג6. (א) ההוצאות הכרוכות בהצבת אמצעי הכיבוי במקרקעין שאינם קרקע חקלאית יחולו מחציתן על הבעל ומחציתן על המחזיק, זולת אם נקבעה חלוקה אחרת בהסכם שביניהם, או, באין הסכם, אם בית משפט שלום קבע חלוקה אחרת מסיבות המצדיקות זאת שפורשו בפסק הדין. (ב) היו יותר מאדם אחד חייבים להציב במקרקעין אמצעי כיבוי ולהחזיקם במצב תקין וקיים אחד מהם את החובה לגבי כל המקרקעין, חייבים האחרים להשתתף בהוצאותיהם. ד6. מי שנתמנה על ידי רשות כבאות לענין סעיף זה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לכל מקרקעין שבתחום הרישות, חוץ מתחום היחיד המשמש למגורים, כדי לבדוק אם קויימו הוראות חוק זה והתקנות לפיו או כדי	החלפת סעיף 6 והוספת סעיפים א6-76 "תקנות בדבר ציוד, מיתקנים וחמרים לכיבוי דליקות חייבים להציב ציוד סמכות רשות הכבאות חלוקת ההוצאות זכות כניסה

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 199.

לכצע פעולה לפי סעיף 6ב (ב); אולם לא ייכנס למקרקעין שבהחזקת צבא-הגנה לישראל או שלוחה אחרת של מערכת הבטחון שאישר אותה שר הבטחון, אלא באישורו של מי ששר הבטחון הסמיכו לכך.

3. אחרי סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 18א

18א. רשות הכבאות רשאית להפחית אגרות לפי חוק זה או לוותר עליהן, בהתחשב במצבו החמרי של החייב בהן, או בגלל סיבה אחרת שאישר שר הפנים.

"הפחתת אגרות וויתור עליהן"

4. בסעיף 34 לחוק העיקרי, בהתחלה, יבוא "הנמנע מהציב אמצעי כיבוי או המתרשל בהחזקתם התקינה".

תיקון סעיף 34

ד ב ר י ה ס ב ר

החוק המוצע כא להשלים את החוק העיקרי לאור הנסיון שנרכש מאז הפעלתו בשנת תשי"ט. לפי סעיף 4(4) לחוק העיקרי חייבת רשות כבאות -

"לקבוע סידורי כבאות במוסדות ומפעלים פרטיים, לפקח על צידום ולתאם את סידורי הכבאות כאמור עם סידורי הכבאות של רשות הכבאות".

מוצע כעת להרחיב את חובתה של רשות הכבאות גם על מוסדות ומפעלים ציבוריים (סעיף 1).

עד כה אפשר היה להטיל חובה להחזיק ציוד, מיתקנים וחמרים לכיבוי דליקות רק לגבי קרקע חקלאית, כאמור בסעיף 6 לחוק העיקרי, שזה לשונו:

6. שר הפנים, בהתייעצות עם שר החקלאות, רשאי להתקין תקנות המחייבות בהחזקת ציוד, ציוד וחמרים מיתקנים וחמרים לכיבוי דליקות מהסוגים ובכמויות שיקבע, כל אדם המחזיק בקרקע, והקרקע לכיבוי דליקות אינה בתחומי שטח מגורים בנוי של אזור עיריה, של אזור מועצה מקומית או של כל ישוב אחר.

הנסיון הראה שהעדר ציוד וחמרי כיבוי בבנינים אשר בשטחים עירוניים עלול למנוע כיבוי דליקות בעודן באיבן. מוצע איפוא להרחיב את החובה להציב אמצעי כיבוי במקרקעין מכל סוג שקבע שר הפנים בתקנות, בכמויות שקבע לכל סוג. הפיקוח על מילוי חובה זו תהיה בידי רשות הכבאות והיא תוכל לדרוש מכל אדם שהוא בעל או מחזיק במקרקעין למלא את החובה לגבי המקרקעין בכללם, ואם דרישתה לא תיענה, תהא רשאית למלא בעצמה את החובה ולתבוע את כל הוצאותיה מהאדם שנדרש כאמור. הוצאות הכרוכות בביצוע חובה זו יחולו מחציתן על בעל המקרקעין ומחציתן על מחזיקיהם, זולת אם נקבעה חלוקה אחרת בהסכם שביניהם או אם קבע זאת בית משפט השלום מסיבות המצדיקות חלוקה אחרת.

יישמר הדין הקיים בקשר לחובת החזקת אמצעי כיבוי בשטחים חקלאיים ע"י המחזיק בקרקע (סעיף 2).

חוק מרשם האוכלוסין (תיקון מס' 2), תשכ"ח-1968

תיקון סעיף 1
1. בסעיף 1 (ב) לחוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה-1965¹, במקום המלים "הנמצא בישראל, זולת מי" יבוא "הנמצא בחוק בישראל, אך לא יראו כתושב את מי".

דברי הסבר

סעיף 1 לחוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה-1965, קובע לאמור:

"(א) "תושב" - מי שנמצא בישראל כאזרח ישראלי או על-פי אשרת עולה או תעודת עולה, או על פי רשיון לשיבת קבע.

(ב) לענין חוק זה יראו כתושב גם אדם אחר הנמצא בישראל, זולת מי שנמצא בה על פי רשיון לשיבת מעבר או לשיבת ביקור או על-פי דרכון-חוזן דיפלומטי.

(ג) "...".

נמצא שאף אנשים הנמצאים בישראל שלא כחוק הם בבחינת "תושב" לענין חוק זה. החוק המוצע ימנע מאנשים אלה ליהנות מהזכויות שהחוק מעניק לתושבים, וביניהן הזכות לקבל תעודת זהות הקבועה בסעיף 24.

¹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 270; ס"ח תשכ"ו, עמ' 145.